

en portada

Societat

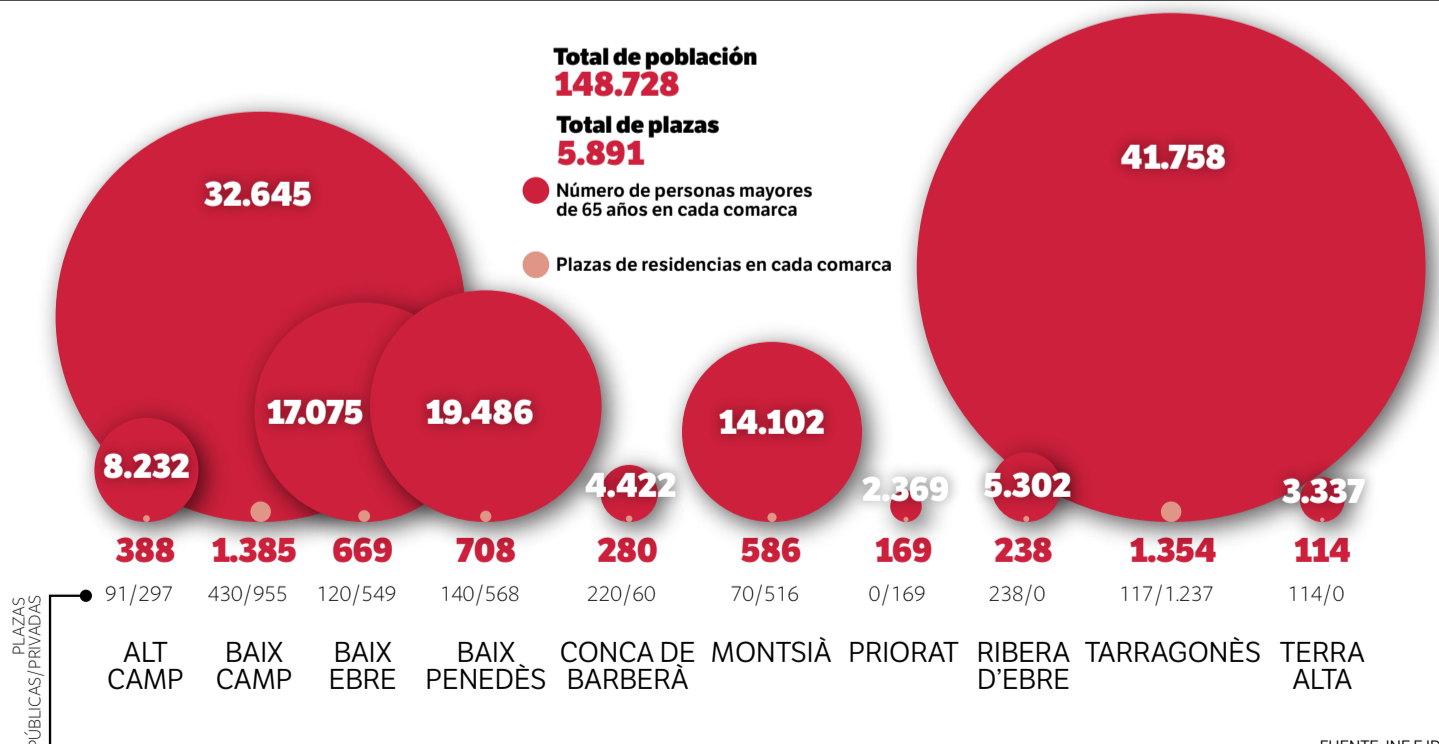
Más de 4.100 ancianos de Tarragona, atrapados por los recortes y la burocracia

Las listas de espera se han reducido considerablemente, pero aún hay 1.172 personas sin acceder a una plaza pública en una residencia. Otras 3.021 están pendientes de valorar

Anna Padreny, junto a sus padres, Joan y Ana Maria, en la Residència Nostrallar, en Els Pallaresos. FOTO: PERE FERRÉ

Comparativa entre las plazas de residencia y la población mayor de 65 años

FUENTE: INE E IDESCAT

Defunciones

696

PERSONAS

fallecieron entre los años 2013 y 2018 en Tarragona mientras esperaban que se les valorase el grado de dependencia, según una respuesta parlamentaria del Govern a Ciudadanos.

La Mercè contará con 62 plazas más

La Residència de Gent Gran Mare de Déu de la Mercè, ubicada en Tarragona, ampliará su capacidad en 62 plazas dentro de 18 meses, cuando concluyan las obras.

COMPRO ORO 25 € / g de 18 k
www.oro3.es
Hernández Sanahuja, 18 · TGN · 977 135 000 · 665 373 575 De lunes a sábado, de 9 a 14 h

XAVIER FERNÁNDEZ JOSÉ
TARRAGONA

Anna tuvo que tomar hace ocho meses una de las decisiones más difíciles de su vida: llevar a su padre, Joan, a una residencia. Vivía con él, su madre (la esposa de Joan, Ana María) y sus dos hijos. Joan, de 87 años, sufre artrosis degenerativa y estuvo ingresado durante varios días. Al volver a casa necesitaba cuidados las 24 horas. Para Anna fue muy duro, pero inevitable. Aún hoy se le humedecen los ojos y se le quiebra la voz al recordarlo.

La trabajadora social explicó a Anna que había disponibilidad de plazas en tres residencias cercanas. Anna escogió Nostrallar, de Els Pallaresos, la más próxima a su domicilio y la más económica de las tres al estar impulsada por una entidad sin ánimo de lucro, la Fundació Catalana Privada de Suport a la Gent Gran.

Tres meses después, Ana María, de 84 años, quiso ir a la residencia con su marido. No es de extrañar. Llevan toda la vida juntos. Se casaron hace 64 años. Ana María lo decidió un día que fue a visitar a Joan y descubrió que tenía los ojos rojos de haber llorado. La echaba mucho de menos.

Al poco de llegar a la residencia, se detectó que Ana María padece Alzheimer. Sufría constantes

En la demarcación hay 366 personas que reciben una ayuda para sufragar el coste de la plaza

cambios de personalidad y olvidaba detalles de la vida cotidiana. La medicación lo ha paliado.

El matrimonio está perfectamente cuidado. Anna va a visitarles con frecuencia y les llama todos los días. Tienen que asumir unos gastos mensuales de 3.900 euros. Por eso inmediatamente Anna solicitó sendas plazas públicas. Están a la espera, como otras 1.170 personas.

Las listas de espera

Según detalló ayer el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, hay 1.621 personas en la demarcación en lista de espera, de las cuales 449 ya están en una residencia y ocupan una plaza pública, pero no la de su primera opción por lo que aún constan en la lista. De esos 1.172 abuelos y abuelas, 366 reciben una ayuda para pagar la plaza. Es la denominada Prestació Econòmica Vinculada al Servei (PEVS). Afers Socials considera así que la lista 'real' de espera es de 806 personas.

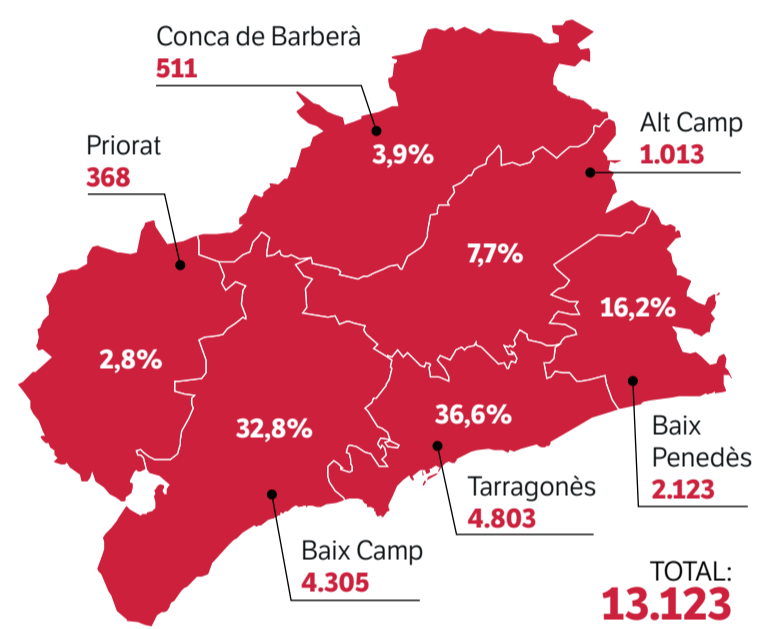
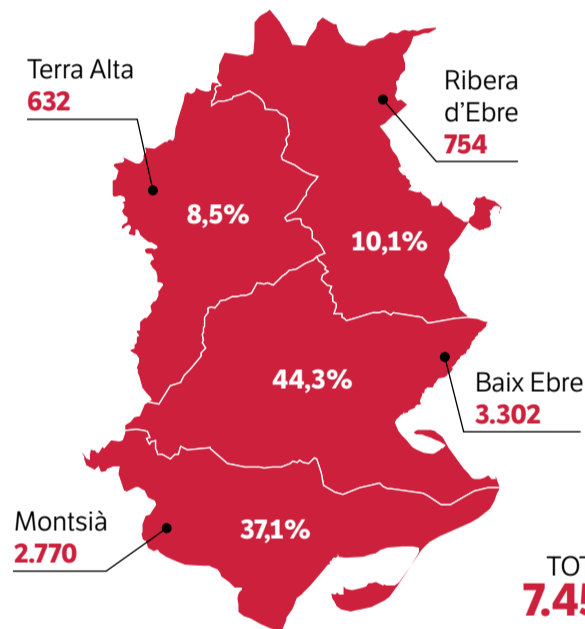
Joan recibe 350 euros mensuales de la PEVS y Ana María, 260. Además Joan percibe una pensión de 2.300 euros. Ana María no co-

Evolución de la población de 65 o más años (miles de personas)

Comarcas	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
ALT CAMP	7.641	7.709	7.754	7.884	7.997	8.005	8.008	8.111	8.232
BAIX CAMP	27.875	28.607	29.314	30.167	30.954	30.652	31.283	31.907	32.645
BAIX EBRE	15.855	16.162	16.317	16.677	16.854	16.914	16.980	17.039	17.075
BAIX PENEDÈS	15.316	15.880	16.468	17.175	17.715	17.681	18.128	18.763	19.486
CONCA DE BARBERÀ	4.326	4.303	4.306	4.316	4.331	4.349	4.344	4.362	4.422
MONTSIÀ	13.177	13.363	13.501	13.639	13.696	13.736	13.825	13.939	14.102
PRIORAT	2.436	2.416	2.388	2.381	2.402	2.428	2.396	2.382	2.369
RIBERA D'EBRE	5.248	5.281	5.294	5.318	5.347	5.366	5.281	5.281	5.302
TARRAGONÈS	34.437	35.387	36.553	37.646	38.771	38.795	39.506	40.534	41.758
TERRA ALTA	3.365	3.369	3.385	3.393	3.397	3.386	3.384	3.358	3.337
TOTAL CAMP DE TARRAGONA	92.031	94.302	96.783	99.569	102.170	101.910	103.665	106.059	108.912
TOTAL TERRES DE L'EBRE	37.645	38.175	38.497	39.027	39.294	39.402	39.470	39.617	39.816
TOTAL TARRAGONA	129.676	132.477	135.280	138.596	141.464	141.312	143.135	145.676	148.728

FUENTE: INE

Beneficiarios de la Ley de Dependencia en 2018

FUENTE: GENERALITAT

bra pensión. Suman unos ingresos de 2.910 euros. El resto sale de sus ahorros de toda la vida. Anna ayuda en lo que puede.

De las 806 personas mencionadas, 357 han renunciado una vez o más a una plaza, según el Departament. A este baile de cifras, se suma que, según una respuesta parlamentaria a Ciudadanos, hay 1.823 personas en la demarcación de Tarragona (1.280 en Camp de Tarragona y 543 en Terres de l'Ebre) a la espera de que se les valore el grado de dependencia y otras 1.198 (684 en Camp y 514 en Ebre) que ya han pasado el primer examen y están pendientes de que se determine qué ayuda concreta necesitan. Suman 3.021 yayos y yayas en vilo por los trámites administrativos. Son datos que constan en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya del pasado 18 de enero.

Entre las personas en lista de persona y a las que se ha de valorar el grado de dependencia hay más de 4.100 personas de avanzada edad atrapadas por la burocracia y los recortes.

Las listas de espera han mejorado gracias al esfuerzo de la Generalitat. Así lo reconoce la propia

patronal de residencias privadas, la ACRA (Associació Catalana de Recursos Assistencials). Su presidenta, Cinta Pascual, destaca que «la lista de espera se ha reducido en 5.000 personas desde 2016, una mejora de la cual nos tenemos que alegrar y que se ha producido, entre otras razones, por una mayor provisión de plazas con financiación pública».

La situación va mejorando poco a poco, pero aún no es suficiente para afrontar el progresivo envejecimiento de la ciudadanía. En los últimos cinco años la Generalitat, según datos del Idescat, ha creado 162 plazas públicas (33 en residencias públicas y 129 en privadas). Una cantidad insuficiente debido a que aún se arrastran los recortes de años atrás.

La patronal de residencias reclama que se incrementen las PEVS para evitar el absurdo de que haya entre 500 y 700 plazas vacías en las residencias de Tarragona y, como mínimo, 1.172 personas esperando para acceder.

+ Información

El análisis de Cinta Pascual, presidenta de ACRA P7

5.899

● plazas públicas y privadas hay en Tarragona. Los mayores de 65 años son 148.728. Es un 3,96% de plazas respecto a los mayores de 65 años.

162

● plazas ha creado la Generalitat en los últimos cinco años. De ellas, 33 en residencias públicas y las otras 129 en residencias privadas.

Marinada L'Arc
Centre de Dia per a la gent gran

- Servei d'Atenció a Domicili (SAD)
- Centre de Dia per a gent gran amb PEVS (Prestació Econòmica Vinculada a Servei)
- Acolliment i convivència
- Suport tràmits de valoració dependència
- Ampli ventall d'activitats de lleure, estimulació i d'integració

628 727 339
977 806 052

c/ Marinada, 16, 1a
cdmarinada@gmail.com

Doménico Cieri Estrada

«Consigue lo que requieres y luego quiere lo que consigues».

El mirador

Llista d'espera i defuncions per dependència

Hi ha 18.438 persones que volen accedir a una residència finançada públicament

Entre 2013 i 2017 han mort 11.194 persones sense poder accedir a una prestació per dependència

Hem conegut recentment dues dades relacionades amb l'atenció a la gent gran a Catalunya que no estan rebent la importància que mereixen: avui en dia sabem que hi ha 18.438 persones en situació de llista d'espera per una residència finançada públicament a Catalunya, i que durant el període 2013 – 2017 han causat defunció 11.194 persones sense poder accedir a una prestació per dependència. Són xifres oficials del mateix Departament de Treball, Afers Socials i Famílies arran d'una pregunta parlamentària d'aquest gener.

Parlar de les persones que han causat defunció és difícil i gens agradable, però s'ha de fer. En primer lloc per visibilitzar un col·lectiu, el de la gent gran, sovint desplaçat de l'actualitat dels mitjans de comunicació. Doncs han mort 11.194 persones entre el 2013 i el 2017, el 75% de les quals amb una valoració de dependència realitzada i amb un pla individual d'ajuda, denominat PIA, que determina quin tipus de prestació pots rebre. Ras i curt, persones

que van morir esperant una plaça pública a la qual tenien dret perquè la Llei de la Dependència així ho reconeix. I en segon lloc, perquè estem obligats a actuar.

ACRA, com a patronal majoritària del sector amb més de 1.000 serveis, 42.000 places i 41.000 treballadors, considera que cal canviar l'estratègia fixada pel Departament d'increment de l'activitat de les places perquè no permet absorbir amb eficiència la demanda existent. Des de la nostra organització considerem que ha arribat el moment de donar un nou impuls a la reducció a la llista d'espera. És l'hora d'apostar per la Prestació Econòmica Vinculada al Servei (PEVS), és l'hora de donar pas a les PEVS.

La PEVS permet accedir a una plaça residencial o a un altre recurs amb més rapidesa que una plaça pública, per la qual poden arribar a passar dos, quatre o sis anys en funció del servei i de la població. Per tant, eficiència i capacitat d'elecció per part de l'usuari, una demanda que cal posar en valor en una època en què l'atenció a la dependència es re-

geix per un principi molt clar: situar la persona en el centre de les seves decisions. I més, en un context de 5.000 places lliures en el sector privat.

Des d'ACRA considerem que una aposta ferma per part del Departament en relació a les PEVS permetria que moltes persones volguessin sortir de la llista d'espera i optar per aquesta prestació. Per tal que això passi, però, en primer lloc cal augmentar l'import de la PEVS del grau II, corresponent a la dependència severa, el grau majoritari entre els dependents del nostre país, dels 426 euros actuals fins arribar als 715 euros, és a dir, el mateix import que ara reben els grans dependents o de grau III.

El Govern, per tant, ha de ser valent i fer que aquest sigui l'any de la revalorització de les PEVS.

Més enllà dels números, l'equació és clara: si les PEVS pugen, la llista d'espera baixa. I no té cap sentit que hi hagi 5.000 places buides en el sector, ocupables amb persones que disposen d'una PEVS, mentre existeix una considerable llista d'espera.

Tard o d'hora tots ens farem grans i és molt probable que necessitem un servei professional i qualificat que ens permeti envellir amb dignitat, de la mateixa manera que hem viscut. I quan ets gran, el temps importa més que mai. Per tant, hem d'utilitzar les millors eines que tinguem al nostre abast. No és una situació conjuntural sinó sistèmica. Ens envellim com a societat i ho seguirem fent. Hem d'evitar que el tsunami ens engoleixi. Per tant, visibilitzem les mancances i actuem plegats. Només així ens en podem sortir.

CINTA PASCUAL
Presidenta d'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA)

SÓLO SE ABRIRÁN LOS MENSAJES DE CORREO ELECTRÓNICO QUE LLEGUEN EN FORMATO DE TEXTO

La foto del lector

Automoció

¿Agradecimiento o acción comercial? Seguramente las dos cosas

Estos días se está viendo en diferentes puntos de la ciudad (en la Rambla Nova, en la plaça Imperial Taraco y en la Rambla Lluís Companys) e incluso de Reus (en el Reus Deportiu) unidades del SEAT Tarraco donde se agradece a todos que el último modelo de la marca española lleve el nombre de Tarraco pero qué duda cabe que el objetivo no es únicamente ése sino promocionar el vehículo.

Manuel Sosa Márquez Tarragona

Gràcies, gràcies i mil gràcies

Després de la mort del meu pare, em veig obligat a donar les gràcies per totes les mostres de suport rebudes. Voldria donar les gràcies a tota la família, cosins, cosins germans i amics... moltes gràcies, perquè sempre esteu allí quan us hem necessitat. Tot seguit al president del Nàstic, per les seves paraules i el suport que d'ell personalment vam rebre en tot moment, moltes gràcies Josep Maria. Al Lluís Fàbregas, pel seu suport i la gestió, organitzant a través de protocol, per poder avisar l'Ajuntament, moltes gràcies Lluís. A l'alcalde de Tarragona, que va ser la primera persona que em va trucar, i per les paraules que li va dedicar al meu pare, i que la meua mare també va poder escoltar: moltes gràcies Josep Fèlix. A tots els companys del meu pare que formaven la Junta i que van haver de patir situacions molt difícils al capdavant de l'entitat grana, moltes gràcies per estar amb nosaltres en aquests moments tan tristos. Al

Pere Valls pel seu escrit, moltes gràcies. Al Ricardo López, per regalar-me la samarreta del «seu equip», moltes gràcies. Moltes gràcies a tots els meus companys del Consell d'Administració del Nàstic. Moltes gràcies a tots els companys de l'Associació de Campings, a tots els representants de les entitats i societats de les quals el meu pare formava part. Moltes gràcies a tots els empleats del Club Gimnàstic pel vostre suport i al Jordi Ruiz, per portar-me la bandera brodada del nostre estimat club que va acompanyar el pare en el seu últim viatge.

Gràcies a l'alcalde d'Altafulla, que em va escriure quan ho va saber, moltes gràcies Fèlix Alonso. De ben segur que em deixo molts i us demano disculpes. Per acabar voldria agrair a totes les persones que ens van acompanyar a l'església. En aquests difícils moments t'adones que el pare era una persona molt estimada. En nom de la meua mare, dels meus germans i meu, moltes gràcies per totes les

mostres de condol. I com diria el «jefe»: Visca Tarragona.

Antoni Vallverdú
Tarragona

Un buen padre

Este es el título de una historia que llegó a mis manos hace unos meses y que me inspiró a recordar a ese buen padre. Mi padre, tu padre. No lo juzgo por sus decisiones pasadas. Sé que siempre estuvo (está) ahí; y aunque yo creyera que escapaba de sus obligaciones, según mi criterio, no actuó de mala fe. Echo de menos su instinto protector, el bien común para su familia, sus hijas-os; ofrecerles un futuro mejor aunque estuviera por encima de sus posibilidades. Por todo eso y muchas cosas más, no volveré a abandonarle. Quiero compartir cualquier momento junto a él, empaparme de sus consejos, pues sólo así sabré devolverle todo lo que me dio y homenajearle hoy. Feliz día del padre.

Carlos De Rugeris
La Pineda